

<p>ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר</p>	<p>1</p>	<p>Et après [cela], Moïse et Aaron vinrent, et dirent au Pharaon : Ainsi parle l'Éternel, le Dieu d'Israël : Laisse aller mon peuple, afin qu'il me fête dans le désert.</p>
<p>ויאמר פרעה—מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח</p>	<p>2</p>	<p>Et le Pharaon dit : Qui est l'Éternel pour que j'écoute sa voix et que je laisse aller Israël ? Je ne connais pas l'Éternel, et je ne laisserai pas non plus aller Israël.</p>
<p>ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו—פן יפגענו בדבר או בחרב</p>	<p>3</p>	<p>Et ils dirent : Le Dieu des Hébreux s'est rencontré sur nous. Laisse-nous aller vraiment le chemin de trois jours dans le désert¹, et que nous sacrifions à l'Éternel, notre Dieu ; de peur qu'il ne se jette sur nous par la peste² ou par l'épée.</p>
<p>ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם</p>	<p>4</p>	<p>Et le roi d'Égypte leur dit : pourquoi, Moïse et Aaron, faites-vous aller³ le peuple hors de son ouvrage ? Allez à vos corvées.</p>
<p>ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם</p>	<p>5</p>	<p>Et le Pharaon dit : Voici, le peuple du pays est maintenant nombreux, et vous les faites chômer de leurs corvées.</p>
<p>ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר</p>	<p>6</p>	<p>Et le Pharaon commanda, ce jour-là, aux exacteurs du peuple et à ses commissaires, disant :</p>
<p>לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים—כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן</p>	<p>7</p>	<p>Vous ne continuerez pas à donner de la paille au peuple pour faire des briques, comme auparavant ; qu'ils aillent eux-mêmes, et qu'ils se ramassent de la paille.</p>
<p>ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם—לא תגרעו ממנו כי נרפים הם—על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו</p>	<p>8</p>	<p>Et vous leur imposerez la quantité de briques qu'ils faisaient auparavant. Vous n'en retrancherez rien, car ils sont paresseux ; c'est pourquoi ils crient, disant : Allons, et sacrifions à notre Dieu.</p>
<p>תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר</p>	<p>9</p>	<p>Que le service pèse sur ces hommes, et qu'ils s'y occupent, et ne regardent pas à des paroles de mensonge.</p>
<p>ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן</p>	<p>10</p>	<p>Et les exacteurs du peuple et ses commissaires sortirent, et parlèrent au peuple, disant : Ainsi dit le Pharaon : Je ne vous donnerai point de paille ;</p>
<p>אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר</p>	<p>11</p>	<p>allez vous-mêmes, et prenez de la paille où vous en trouverez ; car pas un mot ne sera retranché de votre service.</p>

1 En hébreu : « midbar », « mi » : en dehors de, « dbar » la parole : le lieu sans parole

2 Suivant une autre vocalisation, peut se traduire par « parole » (dabar)

3 Ce mot est formé avec les lettres de « pharaon »

ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן	12	Et le peuple se dispersa dans tout le pays d'Égypte pour ramasser du chaume en lieu de paille.
והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן	13	Et les exacteurs les pressaient, disant : Achevez vos ouvrages ; à chaque jour sa tâche, comme quand il y avait de la paille.
ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם—גם תמול גם היום	14	Et les commissaires des fils d'Israël, qu'avaient établis sur eux les exacteurs du Pharaon, furent battus, et il leur fut dit : Pourquoi n'avez-vous pas terminé votre commande de briques, hier et aujourd'hui, comme auparavant ?
ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך	15	Et les commissaires des fils d'Israël vinrent et crièrent au Pharaon, disant : Pourquoi fais-tu ainsi à tes serviteurs ?
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך	16	On ne donne point de paille à tes serviteurs, et on nous dit : Faites des briques ! Et voici, tes serviteurs sont battus, et c'est ton peuple qui est coupable ⁴ .
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה	17	Et il dit : Vous êtes paresseux, paresseux ; c'est pourquoi vous dites : Allons, et sacrifions à l'Éternel.
ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו	18	Et maintenant, allez, travaillez ; on ne vous donnera point de paille, et vous livrerez la quantité de briques.
ויראו שטרי בני ישראל אתם—ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו	19	Et les commissaires des fils d'Israël virent que leur cas était mauvais, puisqu'on disait : Vous ne retrancherez rien de vos briques ; à chaque jour sa tâche.
ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה	20	Et ils rencontrèrent Moïse et Aaron, qui se tenaient là pour les rencontrer, comme ils sortaient de devant le Pharaon ;
ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו	21	et ils leur dirent : Que l'Éternel vous regarde, et qu'il juge ; car vous avez fait puer notre odeur aux yeux du Pharaon et aux yeux de ses serviteurs, au point de leur mettre une épée dans la main pour nous tuer.
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה—למה זה שלחתני	22	Et Moïse retourna vers l'Éternel, et dit : Seigneur, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple ? Pourquoi donc m'as-tu envoyé ?
ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך	23	Depuis que je suis entré vers le Pharaon pour parler en ton nom, il a fait du mal à ce peuple, et tu n'as pas du tout délivré ton peuple.
Aleppo Codex		Darby, ajustée au plus proche

4 Souvent traduit par « péché »